

بررسی اثر کشش مکانیکی در کاهش علائم استئوآرتریت خفیف تا متوسط گردن

چکیده

زمینه و هدف: استئوآرتریت، شایع‌ترین بیماری مفصلی در تمام مفاصل و یکی از اختلالات فیزیکی عمده انسانی به شمار می‌آید. تغییرات تخریبی مفصل از دهه دوم زندگی شروع می‌شود. تغییرات تخریبی در مفاصل ۹۰٪ افراد ۴۰ ساله جامعه دیده می‌شود. تظاهرات رادیولوژی بیماری با افزایش سن به طور پیشرونده زیاد می‌شود. آرتروز در مفاصل ستون مهره‌ها از جمله ستون گردنی، به علت تحرک زیاد این ناحیه شایع است. هدف از این مطالعه، بررسی اثرات کشش مکانیکی Sustain در بیماران مبتلا به استئوآرتریت خفیف تا متوسط گردن بود، تا اثرات درمانی از جنبه کاهش درد و بهبود تحرک، تعیین و مقایسه شده و در نهایت روش مناسب معرفی شود.

روش بررسی: این مطالعه از نوع کارآزمایی بالینی بود که در درمانگاه فیزیوتراپی دانشکده علوم توانبخشی انجام شد. نمونه‌ها از بین بیماران مبتلا به استئوآرتروز گردن واجد ضوابط ورود به مطالعه معرفی شده به فیزیوتراپی، انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه کنترل و آزمون قرار داده شدند. برای فیزیوتراپی گروه کنترل، از کیسه گرم، تنس نوع سنتی به همراه تمرین‌های درمانی گردن و کمربند شانه‌ای استفاده شد. برای گروه آزمون، علاوه بر موارد گروه کنترل، از کشش مکانیکی Sustaine استفاده شد. بیماران در ۴ نوبت یعنی قبل از اولین جلسه درمانی، بعد از جلسه پنجم درمانی، بعد از جلسه دهم درمانی و ۲ هفته بعد از اتمام درمان، مورد ارزیابی قرار گرفتند. شدت درد گردن، دامنه حرکات گردن، مشکل خواب و میزان مصرف دارو، متغیرهای اصلی مطالعه بودند.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که در هر دو گروه آزمایشی، درد و تحرک بیماران به طور معنی‌داری ($P < 0.001$) بهبود پیدا کرده است. در کاهش درد و افزایش تحرک ستون گردنی، بین گروه کنترل و آزمون تفاوت معنی‌دار آماری وجود داشت، بطوری که بیماران گروه آزمون بهبود بیش‌تری یافته بودند. کاهش درد در مرحله چهارم آزمون با $P < 0.004$ معنی‌دار شد. **نتیجه‌گیری:** با توجه به نتایج بدست آمده می‌توان گفت که کاربرد کشش مکانیکی در بیماران مبتلا به استئوآرتریت خفیف تا متوسط گردن مفید است، زیرا منجر به کاهش قابل توجه درد و افزایش تحرک آن در جهات مختلف شده و نیاز بیمار به مصرف دارو را کاهش داده یا از بین می‌برد.

کلیدواژه‌ها: ۱- استئوآرتریت ۲- فیزیوتراپی ۳- کشش مکانیکی

تاریخ دریافت: ۸۵/۹/۵، تاریخ پذیرش: ۸۶/۴/۲۴

مقدمه

وزن تغییراتی ایجاد می‌شود؛ اگر چه ممکن است علائم بالینی وجود نداشته باشند.^(۳) بررسی‌های همه‌گیری شناسی، تظاهرات استئوآرتریت را در حدود ۸۰٪ افراد بالای ۵۵ سال

استئوآرتریت، شایع‌ترین بیماری مفصلی در تمام مفاصل و یکی از اختلالات فیزیکی عمده انسانی به شمار می‌آید.^(۱، ۲) در ۹۰٪ افراد جامعه در ۴۰ سالگی، در مفاصل تحمل کننده

(I) استادیار گروه فیزیوتراپی، دانشکده علوم توانبخشی، خیابان میرداماد، خیابان شاه نظری، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران، ایران (* مؤلف مسؤول).

(II) دانشیار گروه آناتومی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی شهید بهشتی، تهران، ایران.